

عنوان مقاله:

بررسی رابطه تراکم جمعیت و پایداری اجتماعی نمونه مورد مطالعه: شهر ارومیه

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 24، شماره 73 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شهریور روستایی - دانشیار دانشگاه تبریز

اسماعیل علی اکبری - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

رباب حسین زاده - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

رشد سریع جمعیت شهری در کشورهای جهان، بالاخص در جهان در حال توسعه، شهرها را با مسایل جدیدی مواجه ساخته و با رشد پراکنده و بی برنامه شهرها، پایداری آنها را مورد تهدید قرار داده است. از بین الگوهای رشد شهری، رشد فشرده به عنوان الگوی پایدار توسعه شهر مطرح شده است ولی علیرغم مقبولیت آن در سطح جهان، هنوز در محافل علمی جای بحث و تردید دارد و ادعای پایداری شهر متراکم برای برخی از صاحب نظران به اثبات نرسیده است. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین تراکم جمعیت و پایداری اجتماعی به عنوان یکی از ابعاد پایداری شهری است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و نوع تحقیق کاربردی است. اطلاعات لازم از سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال 1385 در محدوده بلوکهای آماری گردآوری شده است و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفته و سپس توسط سیستم اطلاعات جغرافیایی و استفاده از مدلهای خود همبستگی فضایی از جمله شاخص موران و ضریب آماره عمومی G و شاخص دو متغیره موران در محیط نرم افزار Geo Da به تجزیه و تحلیل اطلاعات پرداخته شد. نتایج حاصله نشان می دهد آماره موران برای پایداری اجتماعی و تراکم جمعیتی نشان می دهد که توزیع فضایی عوامل فوق در شهر ارومیه به صورت خوشه ای می باشد. و آماره G عمومی نیز الگوی فضایی را از نوع خوشه ای با تمرکز بالا است. ضریب موران دو متغیره برابر با 0.0371 است بیانگر رابطه مثبت و نه چندان قوی بین پایداری اجتماعی و تراکم جمعیتی است. نواحی با تراکم جمعیت بالا تا حد ناچیزی بر نقاط با پایداری اجتماعی بالا منطبق است ولی نمی تواند چندان قابل اعتماد باشد چون مقدار ضریب بسیار ناچیز است.

کلمات کلیدی:

تراکم جمعیت، پایداری اجتماعی، خود همبستگی فضایی، شهر ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1146002>

